

[Hanne Reintoft.]

foregår: under politiadvokatens behandling, under hans opsyn.

Tastesen: Jeg vil gerne endnu en gang bekræfte, at det synspunkt, hr. Morten Lange gav udtryk for, også er socialdemokratiets opfattelse. Der bør skelnes mellem de hårde stoffer og hash, og hvis justitsministeren ikke ændrer sin holdning, bliver det kun et spinkelt flertal i folketinget, der gennemfører den nye lov.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg må ærlig talt sige, at jeg ikke forstod det spørgsmål, der blev stillet af det ærede medlem fru Hanne Reintoft.

Jeg har udmærket godt forstået, at der her i salen er en hel del, der ønsker, at omgang med hash ikke skal kunne straffes efter den forhøjede strafferamme, der her er tale om. Det må overvejes i udvalget, om man kan finde frem til en sådan karakterisering af stofferne, at man kan sige: de og de stoffer er ikke farlige eller ikke særlig farlige, og andre er meget farlige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov. (Pornografiske billeder m. v.).

(Lovforslaget (nr. 152) findes i tillæg A. sp. 3049, fremsættelsen i tidenden sp. 2606).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: I 1967 ændrede folketinget på forslag af den daværende justitsminister straffelovens § 234, der indeholder bestemmelserne om straf for offentliggørelse

eller udbredelse af pornografiske eller, som loven siger, utugtige skrifter og billeder. Ændringen gik ud på at ophæve strafbarheden for den skriftlige pornografi, medens udbredelsen af billedlig pornografi vedblev at være strafbar. Ændringen med hensyn til den skriftlige pornografi skete, efter at højestret havde afsagt et par domme, der frifandt for overtrædelse af loven i sager, hvor der tidligere var domfældt. Jeg kan f. eks. nævne Fanny Hill-sagen. Det er der ingen grund til at undre sig over, for opfattelsen af, hvad der er utugtigt, der jo er afgørende for, om noget er strafbart, er skiftende. Sproget ændrer sig således, at noget, der i går ansås for utugtigt, meget vel i morgen i den almindelige sprogbrug falder uden for begrebet. Det er kun ca. 100 år siden, at ordet „lår“ ikke kunne bruges i pænt selskab!

I erkendelse af, at folk selv bør kunne bestemme, hvad de vil læse, når de ikke derved skader andre, og i erkendelse af, at opretholdelsen af straffen for skriftlig pornografi ville stille ganske uforholdsmæssige krav til politiet, krav, der kun ville kunne honoreres ved en meget betydelig udvidelse af bevillingerne til politiet, besluttede folketinget i foråret 1967 næsten enstemmigt, nemlig med 159 stemmer mod 13, at ophæve straffen for skriftlig pornografi. Forinden havde justitsministeriet hørt det permanente råd af strafferetskyndige, straffelovrådet, hvis flertal gik ind for, at straffen for skriftlig pornografi skulle ophæves, mens rådet i øvrigt indstillede, at straffen for billedlig pornografi blev bevaret, om end med nogen tvivl.

Man havde forudsagt, at interessen for den skriftlige porno ville aftage, så snart den blev frigivet. Heldigvis kan det allerede nu fastslås, at denne forudsigelse holder stik. Fra at være en god forretning er handelen med skriftlig pornografi, hvis man da skal tro bogforlæggerne, blevet noget nær en underskudsforretning. Selv om denne påstand nok rummer en overdrivelse, må det formentlig fastslås, at udviklingen er gået i den retning, de fleste ønsker. Folk gider ikke mere læse om seksuelle udskejelser, selv ikke når forfatterne til disse værker lægger nok så stor og nok så umenneskelig en fantasi for dagen. Man bør vel her betænke, at det har været medvirkende til den gode udvikling, at den slags bøger skrevet på dansk ikke